

Διακοίνωσις δευτέρα
κάπως ἐπισιμωτέρα.

Ἐστὴν πρώτην Διακοίνωσιν ἐξέχασα νὰ γράψω
πῶς κάμνομεν παρασκευὰς μὲ πυρετώδη ζῆλον,
ὅτι, ἂν θέλω, εἰμπαρῶ πυρκαϊάν ν' ἀνάψω
καὶ μεταξὺ ὁμογενῶν καὶ ὡς καὶ ἄλλοφύλων.
Τὸν πόλεμον ἐδῶ ζητοῦν μετὰ μανίας ὄλοι,
κι' ὑπὸ ἀτμὸν εὐρίσκονται ὁ Ρώμας καὶ οἱ στόλοι.

Προχώματα ἴστοῦ Πειραιῶς θὰ γίνουσι τὴν Καστέλα,
ὁ βασιλεὺς ἀναχωρεῖ διὰ τῆς Ἀμφικριτίας,
οἱ πάντες εἶναι πρόθυμοι νὰ βάλουν φουστάνελα,
κι' εἰς τὸν στρατὸν προσέρχεται ἀσμένως πᾶς πολίτης.
Παντοῦ ἐκυκλοφόρησαν πολεμικαὶ ἰδέαι,
κι' ἀπ' ὄλους καταβάλλονται νοσότητις σπουδαῖαι.

Σκουλούδης δὲ ὁ Ἰνδαλγός, αὐτὸς ὁ πατριώτης,
προβλέπων νέον πόλεμον τῆς προσφιλοῦς πατρίδος,
προσηλθε καὶ κατέθεσεν ὡς ἀληθῆς ἰππότης
πενήντα σάκκους μετοχῶν τῆς λίμνης Κωπαΐδος,
μὲ τὴν θυσίαν τοῦ αὐτῆν τοῦς πάντας καταπλήξας,
καὶ τὸν πολεμικώτατον ἀναβρασμὸν τοῦ δεΐξας.

Κι' ὁ τοκιστὴς Διάγγελος προσέφερεν ἐν τάχει
ὅσα ἐνέχυρα κατεῖ ἀπέναντι χρημάτων,
πενήντα ὄπλα δίκανα, πανάρχαιον σελᾶχι,
καὶ συλλογὴν μοναδικὴν προγονικῶν ἀρμάτων.
Ἄλλα καὶ ἄλλοι προσφοράς ὑπόσχονται νὰ κάμουν
καὶ ὅσον εἶναι δυνατὸν τὸ ἔθνος νὰ συνδράμουν.

Σφριγᾶ καὶ ἡ πρωτεύουσα καὶ πᾶσα ἐπαρχία,
φωναί, παιᾶνες, ὄργασμός ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν,
καὶ καθ' ἐκάστην γράφεται μ' ὀλόμαυρα στοιχεῖα
Ζήτησιν λοιπὸν ὁ πόλεμος ἴστον Χρόνον Ἀθηνῶν.
Κι' οἱ πόδες ἐξοπλίζονται πρὸς πόλεμον κι' αἱ χεῖρες,
κι' ὁ πόλεμος εὐρίσκεται ὡς λέγουσι, ἐπὶ θύρας.

Λοιπὸν ὑπ' ὄψιν, κύριοι, νὰ λάβετε σπουδαίαν
τὸ φλογερὸν μας αἶσθημα καὶ τὴν πολλὴν μας ρώμην,
καὶ ἂν μεγάλην δι' ἡμᾶς δὲν ἔχετε ἰδέαν,
εὐθύς νὰ μεταβάλητε, παρακαλῶ σας, γνώμην,
τὰ πάντα σας ἐξέθεσα καὶ τίποτα δὲν κρύπτω,
κι' ἂν γίνῃ πάλιν πόλεμος, ἐγὼ τὰς χεῖρας νίπτω.

Καὶ τρίτη πανταχοῦσα
τὰς ἄλλας ἀναιρούσα.

Ἡ Συνδιάσκεψις μου λέν πῶς θὰ γνωμοδοτήσῃ
νὰ μὲνῃ ὁ Ἀλέξανδρος ἐντὸς τῆς Ρωμυλίας,
καὶ ἡ Τουρκία πρὸς ἡμᾶς νὰ μὴ παρχωρήσῃ
οὐδὲ ὀλίγας σπιθαμὰς ξηρᾶς ἢ παραλίας.
Καὶ πῶς; θάποφασίσετε αὐτὰ εὐσυνειδότως,
χωρὶς νὰ σας τρομάξῃ κἄν τῶν ὄπλων μας ὁ κρότος;

Λοιπὸν θ' ἀπολακτίσετε καὶ πάλιν τὴν Ἑλλάδα;
ἔχει καλῶς... ἀλλὰ κι' ἐγὼ ἀμέσως ἀνακύπτω,
τὰς ὑποκλίσεις παραιτῶ, πετῶ καὶ τὴν σουμάδα,
κι' ἀφόβως τὸ χειρόκτι μου κατάμουτρα σας ρίπτω.
Σφίγγω τὸ ξίφος ἀγριὸς ἐντὸς ἀβράς παλάμης,
καὶ οἶδω πέντε φάσκελα πρὸς ὄλους τὰς Δυναμείας.

Ὡς ποτε θὰ ἐμπαιζετε τὸν ἐνδοξὸν μας τόπον;
ἐπὶ ποδὸς μὰ τάγματα, ἐπὶ ποδὸς εἰ στόλοι...
καὶ ὅπως ἐγκατέστησε τὸν Βάπτεμβριον μὲ τρόπον
ὁ κύριος Καραβελῶφ ἐν τῇ Φλιππουπόλει,
κι' ἐγὼ μὲ τὸν Γεώργιον κρυφὰ θὰ τὰ πρυμνίσω.
κι' εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν θὰ τὸν ἐγκαταστήσω.

Καὶ ἔλατε τότε, κύριοι, νὰ μὲ πετάξῃτ' ἐξω...
τὴν ρόμπα ποῦ μου ἔστειλαν πρὸ ἡμερῶν θὰ βάλω,
καὶ μόνος ἐναντίον σας ἀκράτητοι θὰ τρέξω,
κι' εἰς τὸ χαρέμι τοῦ Χαμίτ τὴν νίκην μου θὰ ψάλω.
Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ νυκτὸς ἐμβαίνω
τεπιλί ὡς χανούμισσα, κι' ἐκεῖ σας περιμένω.

Παράξενον μοῦ φαίνεται ἀκόμη πῶς κρατοῦμαι
καὶ πῶς εἰς τὸ Βυζάντιον ἀκόμη δὲν ἐπῆγα...
σας βεβαιῶ πῶς σήμερον τὴν Δύσιν δὲν φοβοῦμαι,
κι' ὅσα σας εἶπα, κύριοι, μοῦ φαίνονται ὀλίγα.
Πρὸ τῆς ἀναισθησίας σας ἐξίσταμαι καὶ φρίττω,
κι' εἰς τὴν Εὐρώπην σύμπασαν τὸ πόλεμον κηρύττω.

Διακοίνωσις ὑστάτη
σύντομος καὶ ἀληθεστάτη.

Ἀπεφασίσθη ἔμαθα ἐν τῇ συνδιασκέψει
πῶς ἂν τολμήσωμεν κι' ἐμεῖς νὰ ψευτοκινήσωμεν,
ὀλίγος στόλος Ἀγγλικὸς τὴν γῆν μας θ' ἀνατρέψῃ,
κι' ἀπὸ ξηρὰν καὶ θαλάσσαν θὰ πολιερχηθῶμεν.
Ἄφοῦ εἶν' ἔτσι τὸ λοιπὸν, κι' ἐγὼ, ἐδῶ θὰ μείνω,
κι' ἀνακαλῶ τὸν πόλεμον καὶ μὴ σουμάδα πίνω.

Τῷ Φίτσιω, ἀνταποκριτῇ εἰς Τρίκκαλα μεγάλω...
ἐλάβομεν τὰ χρήματα καὶ δὲν ζητοῦμεν ἄλλο.

Εἰς τὰ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ τα νεα καὶ ΕΚΛΕΚΤΑ
τὴν Δέσποιναν Δὲ-Μουσουρῶ σας συνιστῶ πολὺ,
ποῦ εἶναι μυθιστόρημα ἀπὸ τὰ τραντακτὰ
καὶ τῆς Μαργῶς συνέγειν λαμπρὰν ἀποτελεῖ.

Καὶ ἄλλο καφφενεῖον
πλησίον τῶν Χαυτείων.

Πλησίον τοῦ πασιφανοῦς Ξενοδοχείου Θράκης
ὁ Ζαφειρίου ἤνοιξε τὴν Ἀθρὰν Καφφενεῖον,
ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖ καφφέ μ' ἐτράταραν πολλὰκις,
φέρω εἰς γνώσιν τῶν ἀστῶν καὶ πάντων τῶν κυρίων
πῶς ὁστισδήποτε' ἐξ ὑμῶν νὰ τὸ ἰδῇ θελήσῃ,
θὰ εὐρὴ περιποίησιν κι' ὅ,τι καλὸν ζητήσῃ.

Τοῦ Ρωμιοῦ μας τὸ γραφεῖο—μέσα ἴστο τηπιγαρεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη —κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων—μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφφενὲ τῶν Ἐὐφρονούντων—νύκτα ἕμερα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, —κατσα-ζῆδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια —καὶ μὴ μάνδρα μὲ γαϊδούρια.